

1860. að þaræð breyting sú, sem áður er getið, eptir því, sem sèst af
 5. júlí. álitsskjölunum um málefni þetta, yrði til töluverðs skaða fyrir
 Leiðvallar hrepp, nema því að eins að Kleifa hreppur væri skyld-
 áður til að taka að sèr meira af hreppshyngslunum í Leiðvallar
 hrepp, en sveitarstjórnin í Kleifa hrepp hefir viljað gangast
 undir, þá finnur stjórnin ekki næga ástæðu til að veita það,
 sem um var sótt.

5. júlí. **40. Bréf dómsmálastjórnarinnar til amtmannsins yfir
 norður- og austurumdæminu, um framfærsluhrepp
 sveitarómaga.**

Í bréfi 1. októbermánaðar f. á. hafið þér, herra amtmaður, skotið undir úrskurð stjórnarinnar ágreiningi millum Presthóla hrepps í Þingeyjar sýslu og Jökuldals- og Hlíðarhrepps í Norður-múla sýslu, útaf kröfu, er Presthóla hreppur gjörir til hins síðarnefnda hrepps, um að fá endurgoldinn styrk, er óskilgetið barn, Soffía Sveinsdóttir að nafni, þáði af sveit árin 1838—1844, og var það alls 123 ríkisdalir 9 sk.

Af bréfi yðar, því er áður er getið, og fylgiskjöllum þess, sèst: að þetta óskilgetna barn fæddist í Jökuldals- og Hlíðarhrepp árið 1830; að sökum fátæktar foreldranna var því lagt af sveit þar í hreppnum árið 1831, með því það eptir hinum eldri lögum bar að álíta sveitlægt í fæðingarhreppi sínum; að þegar móðir barnsins, er þá var á flækingi, árið 1832 var rekin á sveit sína, sem síðar reyndist að vera Presthóla hreppur, þá tók hún barnið með sèr þangað; að sira Sigfús Finnsson eittsinn síðar greiddi henni 120 álnir eður 26 rdl. af fè Jökuldals- og Hlíðarhrepps til uppeldis barninu; að þaræð hún ekki optar fèkk styrk af sveit þessari, var umkvörtun um það hennar vegna send amtmanni 16. nóvembermánaðar 1835, og að amtmaður leitaði upplýsinga um málið og úrskurðaði síðan 18. desembermánaðar 1837, að barnið ætti sveit með móður sinni í Presthóla hrepp, samkvæmt reglugjörð 8. janúarmánaðar 1834.

Nú leitast hreppstjórinn í Presthóla hrepp og sýslumaðurinn í Þingeyjar sýslu við að færa sönnur á, að hreppurinn eigi rétta heimtingu á endurgjaldi, vegna þess að svo hafi staðið á, að þegar hafi verið búið að taka barnið til eiginlegs uppeldis af sveit í Jökuldals- og Hlíðarhrepp áður en reglugjörðin 8. janúarm. 1834 kom út, en þetta atvik hafi ekki komið nógu ljóslega fram fyrrum, þá er gjört var út um málefni þetta, hafi það eigi orðið sannað fyr en síðar. En hér ber þess að gæta, að þó svo mætti álíta, sem barnið, þá er fátækrareglugjörðin varð lög, hafi notið reglulegs sveitaruppeldis í Jökuldals- og Hlíðarhrepp, sem þó er ekki öldungis vafalaust, þá getur þetta atvik, að áliti dómsmálastjórnarinnar, ekki í sjálfu sér leitt til annarar niðurstöðu en þeirrar, sem amtsúrskurður 18. desembr. 1837, sá er áður er getið, hefir komið að; því ákvörðunin síðast í 6. gr. í reglugjörð 8. janúarmánaðar 1834, þar sem svo er fyrir mælt, að börn yngri en 16 vetra eigi framfærsluhrepp með föðurnum, en ef þau sæu óskilgetin með móðirinni, virðist ekki aðeins eptir þýðingu orðanna og öllu fyrirkomulagi greinarinnar, heldur og eptir hlutarins edli, eiga án nokkurra skilmála og undir eins að heimfærast uppá öll þau tilfelli, þar sem ákveða skal hvar barn sæ sveitlægt, og það getur engu breytt í því efni, að svo er ákveðið í 2. lið greinarinnar, að þegar einhver samkvæmt eldri lögum þegar sæ farinn að njóta sveitarstyrks í einhverjum hrepp, þá skuli standa við það; því það má sjá bæði af því, hvar þessi ákvörðun stendur, og af ástæðunum fyrir lagaböði þessu, að hún er miðuð við reglu þá, sem sett er í 4. lið greinarinnar um það, hvernig þeir, sem eldri eru en 16 vetra, ávinni sér framfærslurétt með dvöl sinni.

Dómsmálastjórnin verður því að álíta, að krafa Presthóla hrepps um að fá endurgoldinn sveitarstyrk þann, er veittur var Soffíu Sveinsdóttur árin 1838—1844, ekki sæ á nægum rökum byggð, og eruð þér beðnir að birta það þeim er hlut eiga að máli.

1860.

5. júlí.